

Mücadele

Mayıs

1977

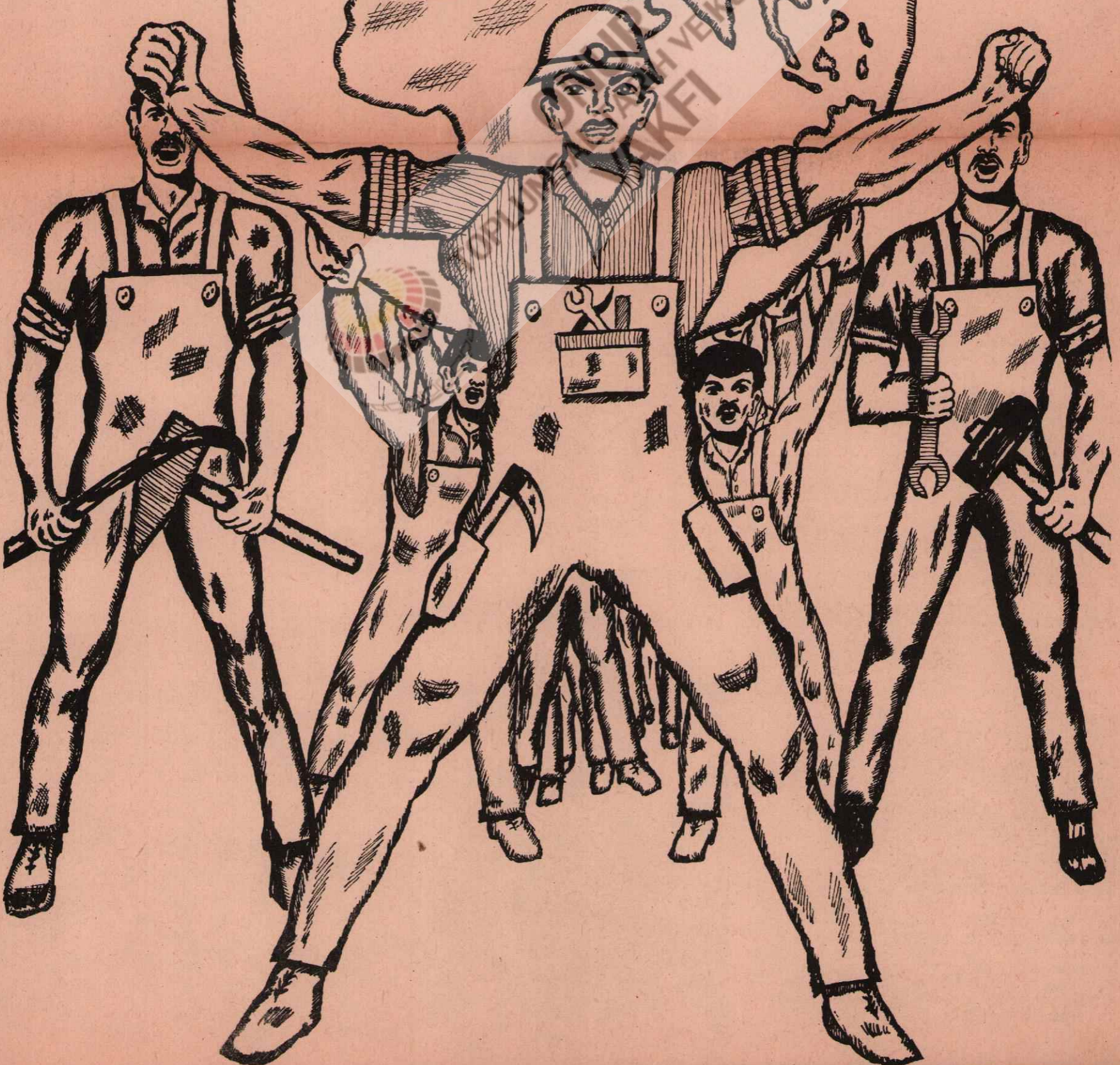
Sayı 8

Fiyatı 50 pf

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

YAŞASIN BÜTÜN DÜNYADA
İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE GÜNÜ

1 MAYIS

ATIF'IN 1 MAYIS ÇAĞRISI

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, KARDEŞLER

1 Mayıs geliyor. 1 Mayıs işçi sınıfının zorlu mücadeleleri sonucu elde ettiği zaferlerin ifadesi olan bir kutlama günüdür. 1 Mayıs bütün dünyada işçi sınıfının taleplerini gösterilerle dile getirdiği mücadele günüdür. 1 Mayıs işçi sınıfının dünyanın çeşitli ülkelerinde yürüttüğü devrimci mücadelelerde verdiği şehitleri andığı gündür.

1 Mayısta bütün dünyada işçi sınıfı gösteriler düzenler. Bu gösterilerde işçi sınıfının talepleri dile getirilir. 1 Mayısta dünyanın her yanında düzenlenen bu gösteriler, işçi sınıfının enternasyonal bir sınıf olduğunu ve gücünü belirtir.

Türkiyede hakim sınıflar uzun yıllar 1 Mayısın bu devrimci niteliğini terör ve demagoji yoluyla halktan gizlemeye çalışmışlardır. Onlar halka uluslararası işçi sınıfının mücadele günü olan 1 Mayıs "Bahar Bayramı" olarak yutturmaya çalışmışlardır. Ama yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Türkiyede işçi sınıfı 1976 yılında, bütün dünyadaki sınıflaşları ile omuz omuza 1 Mayıs işçi sınıfının mücadele günü olarak kutladı. 1 Mayıs 1976 da İstanbulda yürüyen 250.000 inin üstünde gösterici, emperyalizme ve usaklarınin yüregine korku şa/dı. Bu 1 Mayısta da işçi sınıfı bütün ülkelerde gösteriler düzenleyerek, taleplerini dile getirecek. Biz yurtdışında çalışan Türkiyeli işçiler de, diğer milliyetlerden işçi kardeşlerimizle omuz omuza bu gösterilere katılacağız.

1 MAYIS TA-EMPERYALİZME-SOSYAL EMPEYALİZME KARŞI !

Nefretimizi ve mücadele azmimizi dile getireceğiz. BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR'IN BİRLİĞİNDEN ! yana olduğumuzu dile getireceğiz. Bugün bütün dünyada halklar emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı zorlu mücadeleler veriyor. Dünyanın her yanında halkların devrim, ulusların kurtuluş mücadelesi yükseliyor. Emperyalistler ve sosyal emperyalistler bu mücadeleleri bastırmak, yolundan saptırmak için ellerinden geleni artlarına koymuyorlar. Ama onların bütün manevraları uzun dönemde başarısızlığa mahkumdur. Gerçekten güçlü olan, bugün güçlü görünün emperyalistler ve sosyal emperyalistler değil, işçi sınıfı önderliğinde dünya halklarıdır.

Emperyalistler ve sosyal emperyalistler dünya halklarının devrim mücadelesini bastırmak için, azgınca saldırıyorlar. Bunlar dünyayı yeniden paylaşmak için de birbirlerini yiyorlar. Özellikle Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal emperyalizminin dalaşmasından yeni bir dünyu savası tehlikesi doğuyor. 1 Mayısta bütün

dünyadaki işçiler bir kere daha "EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI" olduklarını dile getirecekler. Emperyalist savaşı yok etmenin tek yolunun, emperyalizmin yok etmek olduğunu dile getirecekler.

Bu yıl 1 Mayıs gösterilerinde, biz yurtdışındaki Türkiyeli işçiler, yalnızca işçilerin uluslararası alandaki taleplerinin dile getirmekle yetinmeyeceğiz. 1 Mayıs gösterilerinde aynı zamanda Türkiye halkının taleplerini de dile getirerek, yurtdışındaki Türkiyeli işçiler olarak hem bu talepleri diğer milliyetlerden işçi kardeşlerimize tanıttacağız, hem de bu talepler uğruna halkımızın bir parçası olarak mücadeleye hazır olduğumuzu belirteceğiz. 1 Mayısta Türkiye halkının talepleri:

Her türlü emperyalist sömürden arınmış BAĞIMSIZ TÜRKİYE'dir. Halk için en geniş demokrasinin hüküm sürdüğü, bir avuç emperyalist uşağı üzerinde halk diktatörlüğünün hüküm sürdüğü DEMOKRATİK TÜRKİYE'dir.

Ülkemizde bağımsızlığın ve demokrasinin düşmanı olanlar emperyalizme usaklık eden kompradorlar, ve toprak ağalarıdır. Düzen onların düzeni, devlet onların devletidir.

Bugün ülkemizde başını amerikancı MC hükümetinin çektiği faşist bir diktatörlük hüküm sürmektedir. Hakim sınıfların avrupacı kanadı Amerikancı kanadla bir iktidar dalaşması içindedir. Sovyet Sosyal emperyalizminin usaklığını yapan sosyal faşistler de, "Faşizme karşı mücadele" adı altında, kendi sosyal faşist iktidarlarına zemin hazırlama çabası içindedirler.

Türkiye halkı 1 Mayısta emperyalizmin, faşizmin ve gericiğin her türlüüne karşı mücadelede azmini dile getirecektir. Bizde yurtdışındaki Türkiyeli işçiler olarak

KAHROLSUN EMPERYALİZM-KOMPRADOR KAPİTALİZM-FEODALİZM !

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SOSYAL EMPERYALİZM !

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM !

FAŞİZME ÖLÜM...BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

MİLLİ ZULME SON !

YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !

şiarlarını kendimize bayrak edineceğiz.

Yurtdışındaki Türkiyeli işçiler olarak katıldığımız 1 Mayıs gösterilerinde, içinde yaşadığımız ülkelerdeki tekelci patronlara karşı, tüm milliyetlerden işçilerle ortak mücadele içinde omuz omuza olduğumuzu göstereceğiz.

İŞSİZLİĞE VE PAHALILIĞA SON !

İŞTEN ÇIKARMALARA-KISA ÇALIŞMAYA SON!

EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET !

YERLİ VE YABANCI İŞÇİLERE EŞİT ÜCRET EŞİT HAKLAR!

YABANCILAR KANUNU KALKMALIDIR !

şiarları altında gösterilere katılacağız.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, KARDEŞLER,

İçinde yaşadığımız ve çalıştığımız batı avrupa ülkelerinde, sendikaların büyük çoğunluğu, işçi sınıfının mücadeleye örgütleri olma durumunda değildir. Pek çoğu tekelci sermayenin menfaatlarının savunmaktadır. Bu sendikalar bu yüzden işçi sınıfının mücadeleye günü olan 1 Mayıs'ı kapalı salonlarda, seçilmiş davetliler önünde "kutlamaktadır". Ama bu sendikalar içinde işçi sınıfının önemli bölümü örgütlenmiş durumdadır. Ve işçi sınıfının menfaatlerini gerçekten savunan işçiler, sendika yönetimini elinde bulunduran usaklara karşı, sendika ağalarına karşı muhalefet yürütmektedir. Her yanda 1 Mayıs gösterilerine bu devrimci muhalefet saflarında katılalım. Kendi bağımsız örgütlenmemiz ve bağımsız serbest ajitasyon ve propagandamız temelinde, 1 Mayıs'ı ona layık olduğu bir biçimde kutlayalım.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ÇELİKTEN BİRLİĞİ!

YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

YAŞASIN MÜCADELE GÜNÜMÜZ-1 MAYIS!

ATIF YÖNETİM KURULU

1 MAYIS'IN DOĞUŞU

1 MAYIS NASIL DOĞDU

1 Mayıs işçi sınıfının geçen yüzyıl içinde 8 saatlik iş gününü kazanmak için verdiği mücadele içinde doğdu. Kapitalizmin yeni gelişmeye başladığı dönemlerde işçiler çok ağır şartlarda altında çalıştırılıyorlardı. Sömürü dayanılmaz bir haldeydi. İş günü 14-16 saat arasında değişiyordu. 8-10 yaşındaki çocuklar bile bu şartlar altında çalışıyorlardı. Bu korkunç sömürü ve kötü iş şartlarına karşı işçiler mücadele etmeye başladılar. Başlangıçta işçilerin mücadelesi bölük pörçüktü. İşçiler arasındaki rekabet patronlar tarafından ustaca körükleniyor ve kullanılıyor. İşçi sınıfı henüz sınıf olarak gücünü kavramamıştı. Ama yavaş yavaş mücadele içinde işçiler birleşmeye başladılar. Birleşmeleri ile birlikte ilk başarıları da elde ettiler. İşçi sınıfının mücadelesi esas olarak kötü iş şartlarının düzeltilmesi, ücretlerin arttırılması iş saatlerinin azaltılması gibi ekonomik talepler temelinde gelişti. Patronlarla esas çatışma iş gününün 8 saate indirilmesi için verilen mücadele oldu. Geçen yüzyılın ikinci yarısında "8 saatlik iş günü" talebi bütün dünyada işçilerin ortak talebi olarak ortaya çıktı. Ancak, bütün kapitalist ülkelerde aynı talep için verilen mücadele henüz birleştirilememişti.

1856 da Avusturya'daki işçiler "8 saatlik iş günü" talebine güç katabilmek için ülke çapında bir gün genel greve gitmeyi, bu günde yürüyüşler, toplantılar ve gösterilerle taleplerini bütün halka duyurmayı kararlaştırdılar. İş bırakacakları gün olarakta 21 Nisanı seçtiler. Başlangıçta Avusturyalı işçiler bu iş bırakma eylemini bir kerelik bir eylem olarak düşünüyordular. Ama bu eylem Avusturyalı işçiler arasında çok büyük bir etki yaptı. Çeşitli fabrikalarda bölünmüş olan işçiler ilk defa büyük bir güç olarak yan yana geliyor, birlikte ortak talepler uğrunda omuz omuza mücadele ediyordu. İşçiler eylemin başarısı üzerine bu eylemi her yıl düzenlemeye karar verdiler.

Avusturya'da doğan bu bir günlük iş bırakma eylemi düşüncesi yavaş yavaş diğer ülkelere de yayılmaya başladı. Avusturyalı işçileri Amerikan işçileri izlediler. Amerikan işçileri 1886 1 mayısını iş bırakmanın tarihi olarak tespit ettiler. 1 Mayıs 1886'da Amerika'da çeşitli şehirlerde 2000000 işçi, işi bıraktı. Yürüyüş, gösteri ve toplantılara katıldı. 1 Mayıs hareketinin en güçlü olduğu Şikago'da polis silahlı olarak işçilere saldırdı. 1 Mayıs izleyen günlerde de Şikago'da işçi gösterileri devam etti. 4 Mayıs'ta işçi polis çatışması sırasında Amerikan işçi hareketinin

8 önderi polise bomba attıkları gerekçeyle tutuklandı. Bu önderler aleyhlerinde hiç bir delil olmamasına rağmen idama mahkum edilip 11 Ekim 1887'de idam edildiler.

Hakim sınıflar işçilerin bu muazzam gösterilerinden ürktüler. Ve bu gösterileri ne pahasına olursa olsun bastırmaya çalıştılar.

Amerika'da 1886 1 Mayıs'ından sonra üç yıl üst üste 1 Mayıs gösterileri şiddetle bastırıldı. Amerikan işçileri buna rağmen 1890 1 Mayıs'ında gösterileri tekrarlama kararı aldılar.

1 Mayıs düşüncesi bu arada diğer kapitalist ülkelerde çalışan işçi sınıfına da ulaşmış, uluslararası bir olay haline gelmişti. 1889 da 400 delegenin katıldığı uluslararası işçi konferansında işçilerin acil talebi olarak "8 saatlik iş günü"nın gerçekleştirilmesi tespit edildi. Bordo'dan gelen Fransız işçi temsilcisi Lavingne bu talebi gerçekleştirmek için bir gün iş bırakmayı ve gösteriler düzenlemeyi teklif etti. Amerikan işçi delegesi de Amerikan işçilerinin 1 Mayıs 1889'da iş bırakma kararı aldığını bildirince, 1 Mayıs 1890'da bütün ülkelerde işçilerin işlerini bırakıp "8 saatlik iş günü" talebini gösterilerle savunması kararlaştırıldı.

İşçi kongresi de bu gösteriyi bir kerelik bir gösteri olarak görüyordu. Gösterinin her yıl tekrarlanması diye bir düşünce yoktu.

1 Mayıs 1890'da bütün dünyada işçi sınıfı yek vücut halinde işi bıraktı ve "8 saatlik iş günü" talebiyle sokağa çıktı. 1 Mayıs gösterileri işçi sınıfının ne büyük bir güce sahip olduğunu dosta düşmana gösterdi. Büyük bir başarıyla biten 1 Mayıs gösterileri 1890 dan itibaren işçi sınıfının mücadele günü olarak her yıl tekrarlanmaya başladı.

ATIF'IN SİTE YURDUNDA AÇLIK GREVİ YAPAN DEVRİMCİLERE MESAJI!

Öğrenci arkadaşlar,

Amerikancı komprador burjuvazisi ve top rakalarının çeşitli kanatlarından oluşan faşist MC hükümeti başta işçi sınıfımız olmak üzere halkımızın bütün kesimleri üzerindeki sömürü ve zulmü güngeçtikçe katmerleşmektedir.

Bu baskı ve sömürüye karşı, yığıtçe mücadele eden öğrenci gençlik üzerindeki baskılar da diğer halk yığınlarına yapılan baskının bir parçasıdır. Faşist MC nin SİTE Öğrenci Yurduunu kapatma kararı da bu sömürü ve zulüm politikasının bir halkasıdır.

Batı Almanyanın çeşitli şehirlerindeki anti-faşist, anti-emperyalist işçi derneklerinin kurduğu ATIF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) olarak halkımızın bağımsızlık ve de mokrasi uğruna verdiği mücadelenin bir parçası olan, öğrenci gençliğin mücadelesini desteklediğimizi bildiriyoruz.

Site Yurdu öğrencilerinin, faşist baskılara karşı, yılmadan sürdürdükleri ÖLÜM ORUCUNUN yanında olduğumuzu belirtir. Devrimci

Gençlik üzerindeki bu faşist baskıları protesto ediyoruz.

SİTE Öğrenci Yurdu faşist MC'nin kuklası olan Kredi ve Yurtlar Kurumu kararıyla kapatılamaz.

ATIF'IN SEÇİMLERLE İLGİLİ AÇIKLAMASI

SEÇİM SAHTEKARLIĞINA HAYIR !

Türkiye Büyük "Millet!" Meclisi, 5 Nisan tarihli toplantısında erken seçim kararı aldı. 1977 Ekim ayı içinde yapılması gerekli, olan Millet !vekili genel ve Senato üçte bir yenileme seçimleri 5 Haziran tarihinde yapılacaktır.

Yüksek seçim kurulu 6 Nisan tarihli açıklamasında, seçimlere CHP, AP, MSP, DP, CGP, MHP, TBP, ve TIP adlı partilerin katılabileceğini, TSİP ve SDP adlı partilerin gerekli kanuni işlemleri tamamlamadıkları için, seçimlere katılamayacağını açıklamıştır. Daha erken seçim kararı alınmadan başlayan seçim kampanyası, erken seçim kararı alındıktan sonra yeni bir safhaya girmiştir. Erken seçim kararı hakim sınıfların bütün kanatları tarafından hakim sınıfların bütün partileri tarafından "Türkiyenin içinde bulunduğu derin ekonomik ve siyasi buhrandan çıkış yolu" olarak nitelenmektedir. "Türkiyede işçi sınıfı ve halk adına konuştuklarını iddia eden bazı sahte devrimcilerin, reformistlerin ve sosyalist maskeli faşistlerin de, erken seçimlerin kurtuluş yolu olduğunun propagandasını yapmaktadırlar.

Ülkemizde emperyalizmin uşağı komprador patronlar, büyük bürokratlar, toprak ağaları, tefeciler, bunların yardakçıları, koro halinde erken seçimlerin faziletlerinden söz ediyorlar. Seçimlerin bütün problemlere çözüm getireceğinin propagandasını yapıyorlar.

Türkiyede erken seçim propagandasından göz gözü görmüyor. Bütün partiler birbirlerini suçluyorlar. Üç büyük parti de tek başına iktidar olacaklarını, iktidar olduklarında da her şeyin düzeleceğini ilan ediyorlar.

Yurtdışında da hakim sınıfların çeşitli kanatlarının sözcülüğünü yapan Tercüman, Hürriyet-Milliyet gibi günlük gazeteler, şu veya bu siyasi partinin propagandasını yaparak, biz yurtdışındaki işçileri "Vatan görevimizi yapmaya", "oy kullanma"ya çağırıyorlar.

Ülkemizde bütün hakim sınıf partileri, ve halkı hakim sınıfların kuyruğuna takma çabasında olan sahte devrimciler 5 Haziran seçimlerinin bir "dönüm noktası" olacağını propagandasını yapıyorlar.

Erken seçim söylentileri çıktığından bu yana, yurtdışına gelip parti propagandası yapan politikacıların sayısı hayli arttı. Bu politikacılar içinde 5 Haziran'da "düzeni değiştireceğini" ilan eden CHP politikacıları çoğunlukta. Bunlardan son gelenlerden Semih Eryıldız ve Uğur Alacakaptan biz Türkiyeli işçilere "uçak tutup, oy kullanmaya gitme" tavsiyesinde bulundular.

Gerçek durum hakim sınıf temsilcilerinin, ve halkı hakim sınıfların kuyruğuna takmak isteyen sahte devrimcilerin anlattığı gibi midir ? 5 Haziran seçimleri Türkiye halkının çilesine son verebilecek midir ? 5 Haziran Türkiyede "dönüm noktası" olacak mıdır ?

Biz bütün bu sorulara olumsuz cevap veriyoruz.

5 Haziran seçimleri, bugüne kadar olan seçimler gibi, halkımızın hiç bir temel sorununa çözüm getirmeyecektir.

Ülkemiz emperyalizme bağımlı, yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir. Emperyalistler yerli uşakları aracılığıyla ülkemizin bütün yer altı ve yer üstü zenginliklerini soyup soğana çevirmektedirler. Ülkemizde geri kalmışlığın, halkın yoksulluğunun sebebi emperyalizme bağımlılıktır. Emperyalizme bağımlılık zinciri kırılmadıkça, Türkiyenin yarı-sömürge yarı-feodal yapısı tasfiye edilmedikçe, Türkiye halkının hiç bir temel sorunu çözülmez.

Ülkemizde bugün faşist bir diktatörlük hüküm sürmektedir. Bu faşist diktatörlüğün görevi halkımızın emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı yönelen her türlü mücadelesini bastırmak, emperyalist sömürünün sürekliliğini sağlamaktır. "Parlamentar Demokrasi" ülkemizde komprador burjuva ve toprak ağalarının faşist iktidarlarının suratlarına geçirdiği bir maskedir. Türkiyede var olan "demokrasi" sahte bir demokrasidir. Gerçekte var olan emperyalizme uşaklık eden komprador patronların ve toprak ağalarının açık terörcü diktatörlüğüdür. Gerçekte var olan faşizmdir. Bugün ülkemizde sokaklarda sivil faşist sürüleri ve devlet kuvvetlerinin saldırısına uğrayıp öldürülme olağan olaylardır. Faşist siyasi cinayetler, faşist terör halkı sindirmek amacıyla her gün arttırılmaktadır. Halkın kanı ve canı pahasına elde ettiği bazı demokratik hak kırıntıları mesela grev hakkı, gösteri hakkı vs.. her geçen gün kısıtlanmaktadır. Grevci işçilerin üzerine jandarma polis,

sivil faşist sürüler saldırtılmaktadır. Türkiyede gösteri hakkı her türlü faşist baskıyı, tutuklanmayı, işkenceyi ve hatta ölümü göze alarak kullanılmaktadır. Üzerine çok söz edilen fikir özgürlüğü, düşünceyi söz, yazı resim vb.. araçlarla açıklama özgürlüğü, Türkiyede fiiliyatta yoktur. Türkiyede işçi sınıfının devrimci örgütlenmesi yasaktır. Ülkemizde sabah evinden işine gitmek için çıkan işçi, me-mur, okuluna gitmek için çıkan öğrenci, akşam evine sağ dönüp dönmeyeceğini bilmemektedir. Ülkemizde Türk olmayan bütün milliyetlere özellikle de Kürt milletine karşı, kitle katliamlarına kadar varan milli baskılar uygulanmaktadır. İşte Türkiyede bugünkü durum budur. Bu durum Türkiyenin iktisadi ve toplumsal yapısının bir sonucudur. Türkiyede faşizm,

Türkiyenin emperyalizme bağımlı olmasının; Türkiyenin yarı-sömürge yarı-feodal yapısının bir sonucudur.

Emperyalizm ve uşakları Türkiyede iktidarlarını ancak halk üzerindeki açık terörcü diktatörlükleri aracılığıyla ayakta tutabilmektedirler. "Parlamentar Demokrasi" esas olarak terörle bastırılmaya çalışılan halk hareketini, demagoji yoluyla da bastırabilmek için faşizme geçirilmiş kaba bir maskedir.

EŞKİYA PARTİLER

Kimi vurguncu eşkiyadır açıktan açığa soyar
Kimi halktan yana gözükp halkın gözünü boyar
Kimi yalancı gerici dir dini ortaya koyar
Kimi varlık sahibi ağadır paraya koşar
Kimi büyük sahtekar demokrasi palavrası atar
Kimi sapık milliyetçidir ardımızdan itleri salar
Kimi faşisttir sosyalist maskesi takip revizyonizme tapar
Bu eşkiyalar bizim siyasal partilerimiz.
E. İZMİROĞLU

Türkiyede bugün Cumhuriyet tarihi boyunca seçimler yapılmıştır. Hatta 1876 dan bu yana "seçimler" yapılmaktadır. Bu yapılan seçimler her dönemde "Millet İradesinin" "Hür Olarak" ortaya çıkması şeklinde yorumlanmıştır. Gerçekte ise olan nedir? Halk her dönemde seçimlerde kendisini hakim sınıfların hangi kanadının ezmesi ve sömürmesi konusunda tercih yapmaya zorlanmıştır. Bunun adına da "demokrasi" denmiştir. Türkiyede seçimler her dönemde sahtekarlık olmuştur. 5 Haziran seçimleri amaçlı faşizmin üzerine demokrasi cilası çekmek olan bir sahtekarlıktan öte bir şey olmayacaktır.

5 Haziran seçimlerine katılan AP, MHP, CGP, bugün Türkiyede komprador burjuvazi ve toprak ağalarının amerikan kanadının faşist diktatörlüğünün fiili uygulayıcıları durumundadır. Bu partilerin siyaseti ülkemizde amerikan emperyalizmine bağımlılığı yarı-sömürge yarı-feodal yapıyı sürdürmeye yönelik bir siyasettir. Bunların halkın meselelerini kökten çözmek diye bir meseleleri yoktur.

Bugün muhalefette olan DP'nin de MC partilerinden nitelik olarak önemli bir farkı yoktur.

"Düzeni değiştireceğini" "halkın çilesine son vereceğini" "yoksulluğa vurgunculuğa son" vereceğini ilan eden, ve halkın önemli bir bölümünü kendi peşine takmayı başaran CHP ye gelince, bu parti komprador burjuva ve toprak ağalarının Batı Avrupa emperyalistlerine uşaklık eden kesiminin siyasi temsilcisi durumundadır. Bu partinin de halkın dertlerine temelden çözüm getireceğini beklemek hayaldir. CHP'nin bugünkü durumda demokrasi havariliği yapması, halkın faşizme karşı duyduğu nefreti kendi iktidarı için araç olarak kullanmak istemesinden kaynaklanmaktadır. Bugün muhalefette "demokrasi" savunma hakim sınıf partileri, yarın iktidara gelince faşizmin uygulayıcısı olacaktır. Çünkü ülkemizde faşizm, yarı-sömürge yarı-feodal yapı kökten tasfiye edilmedikçe varlığını şu veya bu şekilde sürdürecektir. CHP ise emperyalizme bağımlılık ilişkilerini ortadan kaldırmak diye bir meselesi olmadığını açıkça ilan etmekte

"ilişkilerin yeniden düzenlenmesi" gerektiğini söylemektedir.

Şunu hiç unutmayalım : 1950 seçimlerinde demokrasi havariliğini yapan DP idi. DP de

aynı bugün CHP'nin yaptığı gibi, faşizme karşı halkın nefretini kendi için oya çevirmeye çalışıyordu. Bunu başardı. İktidar oldu. Seçimlerde demokrasi şampiyonluğu yapan DP, iktidara geldikten sonra, faşizmi kendi uygulamaya başladı.

Seçime katılan TIP'e gelince: Bu parti, kendine Sovyet Sosyal emperyalizminin propagandasını yapmayı meslek edinmiş işbirlikçi bir partidir. Bunların lafta MC faşizmine karşı çıkmasının sebebi, Sovyet Sosyal emperyalizmine bağımlı bir sosyal faşist diktatörlüğün kurulmasına zemin hazırlamak istemeleridir.

TBP ise, işçi sınıfı ve halk adına konuştuğunu iddia etmekte, gerçekte ise seçimlere katılarak, halkı hakim sınıflarının kuyruğuna takmaya hizmet etmektedir.

5 Haziran seçimlerinde işçi sınıfını ve halkı gerçekten temsil eden hiç bir parti seçimlere katılmamaktadır. Ve bu zaten Türkiye emperyalizme bağımlı yarı-feodal bir ülke olma durumunu korudukça imkansızdır.

Bu şartlar altında yapılan seçimlerde oy kullanarak şu veya bu partiyi desteklemek, gerçekte hakim sınıfların faşist diktatörlüklerini desteklemek, onların "demokrasi" sahtekarlığını aynen kabul etmek demektir.

Biz yurtdışındaki Türkiyeli işçiler el bette seçimler sırasında boş durmamalıyız ve durmayacağız. Seçimlere katılacağız. Ama bu katılma hakim sınıfların bize tavsiye ettiği biçimde, Türkiye ye gidip oy kullanma, hakim sınıfların şu veya bu kanadının bizi ezip sömürmesi yönünde tercih yapma şeklinde olmaya cak.

Biz seçimlere her yerde seçimlerin sahtekarlık olduğunu teşhir ederek, hakim sınıfların faşist diktatörlüklerinin gerçek yüzünü teşhir ederek, halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin propagandasını yaparak katılacağız.

Hakim sınıf partilerine, sosyal faşist partilere, halkı hakim sınıfların kuyruğuna takmak isteyen sahte devrimcilere oy vermeyeceğiz.

Oy kullanmayarak hakim sınıfların sahtekarlığına en doğru cevabı vereceğiz.

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ !

KAHROLSUN EMPERYALİZM !

KAHROLSUN SEÇİM SAHTEKARLIĞI !

YAŞASIN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !

YAŞASIN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE !

ATIF YÖNETİM KURULU

ÇOBAN SÜLÜ

Çoban sülü şu davayı otlatır
Sülaleyi fakirlikten kurtarır
Sanki yaptıklarından mı utanır
Bakin şu mobilya hepsi suntadır

Şeytan keçiyi koyundan ayırır
Köpekleri düz ovada salınır
Çoban yaptıkları ile övünür
Yapma çoban bu hesap sorulur

Keçi ile koyun neden dargındır
Haydi sülü bunları sen barındır
Sen bilmezsin bu mesele ağırdır
Ölenlerin devrimleri yakındır

Haydaridir bu sözleri ben yazdım
Bunlar azdır deha sana ne yazdım
Çobanlıkta ayrılmak tam zamandır
Gözünle gör devrimciler yamandır.

Haydar ARSLANBOĞAN

Ö Z Ü R

Mücadele sayı 7 sayfa 4 de "ATIF'in Örgütü-Bölücülük Yıkılmaya Mahkumdur" yazısında "Biz 'Eylem Birliği Platformu' hazırlayan arkadaşları; Tekkeci partilerini terk etmeye ATIF ve ATÖF içinde birleşmeye çağırıyoruz" cümlesi yanlış olarak çıkmıştır. Doğrusu şöyledir:.. "Biz 'Eylem Birliği Platformu'nu hazırlayan arkadaşları; Tekkeci pratiklerini terk etmeye ATIF ve ATÖF içinde birleşmeye çağırıyoruz". Hatamızı düzeltir; okuyucularımızdan özür dileriz.

MÜCADELE

ATIF'IN DEPREMLE İLGİLİ ACIKLAMASI

TOPLANAN BAĞIŞLAR

VAN'DA DAĞITILDI

Bilindiği gibi ATIF 76 yılı sonunda Van'da olan deprem üzerine bir bağış kampanyası açmış, ve bağışların dağıtımını bizzat ATIF tarafından örgütleneceğini açıklamıştı. Daha sonra yapılan bir açıklama ile, elbise bağışlarının şimdilik ATIF denetiminde dağıtılmasının imkansız olduğu, ama para bağışlarının en kısa zamanda felaketzedelere ulaştırılacağı bildirilmişti. Şubat ayı için de bir ATIF YK görevlisi Türkiye'de deprem bölgesine giderek, ATIF te toplanan para bağışlarını (40 bin TL civarında) dağıttı. Aşağıda, ATIF YK görevlisinin Van'da yaptığı araştırma ve incelemenin sonuçlarını yayınlıyoruz.

ATIF (ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU) adına Muradiye ve çevresinde meydana gelen deprem ile incelememizi tamamlamış bulunuyoruz.

Biz, faşist MC hükümetinin depremzedeler üstündeki baskı, zulüm ve yolsuzluklarını açıklamayı yurtsever bir görev sayıyoruz. Deprem bölgesinin bir kesiminde 8.3.1977'den 13.3.1977'ye kadar yaptığımız incelemede gördüğümüz durum şöyle:

MC faşistlerinin açıklamalarının aksine depremzedelerin ifadesine göre en az 10.000 yurttaş depremde canını kaybetmiştir. Bunlardan büyük bir kesimi enkaz kaldırma çalışmalarının geç başlaması, açlık ve bir kesimi de soğuktan donarak ölmüşlerdir.

Halen, deprem bölgesinde yaşayan halk açlık ve sefaletle karşı karşıyadır. Sigancıkları ne bir yerleri, ne de yiyecekleri vardır. Başka şehirlere göçe zorlanan depremzedelerden bir kesimi, kötü muamele gör-düklerinden geri gelmişlerdir.

Okul çağındaki çocuklar eğitimden yoksundurlar. Halkın tek gelir kaynağı olan hayvanları, aracı ve tefeciler tarafından yok pahasına satın alındığı ve geri kalan hayvanlara da hükümetçe yem sağlanmadığı için, hayvanların akıbeti kötüdür.

Halkımızla birlikte, diğer ülkelerden depremzedelere gönderilen yardımlar, sadece komprador patron- ağa ve diğer işbirlikçiler tarafından gasbedilmiştir. Örneğin:

Müftülerin dağıttığı yardımlardan sadece MSP'nin sempatisanları yararlanmışlardır. Bazı MSP'lilere zarf içinde külliye miktarda para gönderilirken, MSP'ye oy vermeklerine dair yemin etmeyen halka yardım dağıtılmamıştır.

Çaldıran'a bağlı Altı yol köyünün muhtarına bir müftü "git saçlarını kes gel, yoksa sana yardım vermiyeceğim" diyerek, adı geçen köy muhtarına yardım etmemiştir. Aynı muhtarın tüm girişimleri de sonuçsuz kalmıştır.

Çaldıran'da aç bir köylü ekmek almaya çalışırken, bir jandarmanın dipçik darbesiyle kaburgaları kırılmıştır.

Deprem bölgesinde yağmanın, yolsuzluğun en adi örnekleri işlenmiştir. Örneğin:

İçinde 200 uyku tulumu, 40 kutup çadırı ve çokça televizyonun bulunduğu bir helikopter, deprem bölgesine gideceği yerde, halkın ifadesine göre "Antalya"ya gitmek isterken silvan yakınında düştükten sonra, çirkin olay aydınlanmıştır.

Açlık kötü bir şey. Deprem bölgesinde, özellikle çocukların gözlerinde açlık, yoksulluk ve yalnızlık iç içe...

Öte yandan, bir Müftü Libya'dan yardım olarak gönderilen 20 milyondan 12 milyonuna zimmetine geçirmiştir. Halkın açıklamasına göre bu kişiyle ilgili göstermelik bir soruşturma açılmıştır.

Aynı müftü; Belediyede çalışan işçilerin açıklamasına göre, MSP'lilerin dışındaki kişilere yardım almak için sıra geldiğinde

dağıtım işini başka günlere ertelemiştir. Bu nedenle günlerce kuyrukta bekleyen iki kişinin öldüğü tespit edilmiştir.

MC faşistlerinin bu halk düşmanı politikalarına karşılık, halkın yardımına ilk koşan devrimciler olmuştur. Felaketzedelerin açıklamalarına göre; Devrimciler sırtlarında taşıdıkları yiyeceklerle ilk ve gerçek ten yardıma koşan kimseler olmuşlardır. Hatta Muradiye'de bazı felaketzedeler, "Helikopterlerin yetişmediği yerlere devrimciler yetişti" diyerek, onların halkımızın mutluluğu için, ne denli fedakâr olduklarını açıklamaya çalıştılar. "Oruçlu" ve "Altı yol" köylüleri ilk yardımcı devrimcilerden aldıklarını açıklayarak; "Devrimciler olmasaydı açlıktan ölecektik" diyerek, MC hükümetinin kendilerini hiç düşünmediğini söylüyorlar.

Aslında MC'den daha iyi hizmet beklemek iyimserlik olur. Çünkü MC'nin bütün planları, her gün sokak ortalarında kendi paralı haydutlarına devrimci, yurtsever ve demokrat unsurları öldürterek, onların halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine olan katkılarını engellemeye çalışmaktır.

Öte yandan, MC'nin deprem bölgesindeki bu oyunları Kürt Ulusu üzerindeki zulüm ve eritme politikasının bir parçasıdır.

Biz, Federasyon olarak MC'den zaten halk yararına hiç bir şey beklemiyorduk. Komprador patron-ağa iktidarının bu oyunlarını önceden "varto, Bingöl, Lice, Gediz vs." depremlerinde olduğu gibi bildiğimiz için, yurtdışındaki işçi ve gençlerin federasyonumuzun yardım kampanyasına gönderdikleri yardımları MC'ye vermedik.

Bu kararda ne kadar haklı olduğumuzu felaketzedeler'de doğruladılar.

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATIF) olarak topladığımız 40.000 TL sını felaketzedelere (nüfus oranına ve mali durumları göz önünde bulundurularak) elden dağıtabildiğimiz için mutluyuz.

Öte yandan, Felaketzedelerin bütün yoksulluklarına rağmen, bize göstermiş oldukları misafirperverliklerini unutmak mümkün değil.

Diğer yandan, elimizde bulunan para, giyecek ve ilaçları aynı şekilde dağıtmakta ısrarlı olduğumuzu halkımıza bildiririz.

ATIF YÖNETİM KURULU

Bilindiği gibi başını revizyonist Sendika ağalarının çektiği DISK geçen ay içinde DISK-KENT adı altında yeni bir girişim de bulundu. DISK sendika ağaları bu girişim ile "İşçilerin Konut sorununu çözecekleri" ni ilan ediyorlar. Gerçekte komprador patron ağa düzeni sürdükçe, konut sorununun çözülmesi imkansızdır. DISK'in girişi mi bir göz boyama, ve sendika ağaları için yeni bir gelir kaynağıdır. Aşağıda Bank-İş sendikasının 35. sayı gazetesinde bu konu ile ilgili yayınlanan bir yorumu aynen alıyoruz:

YORUM

PATRONLAŞTIRMA ÜZERİNE...

Yıllardan beri MC ortaklarından olan MHP'nin tutmayan işçiler fabrikaya ortak sloganı, günümüzde çeşitli sloganlarla DISK tarafından işçi sınıfının gündemine getirilmek istenmektedir. Emperyalizme bağımlı hakim sınıflar tarafından en çok sömürülen işçi sınıfımızın kurtuluşunun, kendisinin önderliğinde halkımızın demokratik halk iktidarı mücadelesine sıkı sıkıya bağlıyken, DISK tüm işçi sınıfını ekonomizmin bataklığında boğmayı tezgâhlamaktadır. DISK-KENT, bir taraftan işsizlik ve açlıkla mücadele eden işçilere ev sahibi olarak refaha kavuşturabilecekleri "umudunu" (!) getirmekte, diğer taraftan kâr eden ve mülkiyet sahibi olacak bir işçi aristokrasisini doğuracak dev bir inşaat müteahhidiğinin ve lotaryacıların planlamasıdır.

Ayrıca ve bu konuda en önemlisi MHP'nin DISK kanalıyla yaygınlaştırdığı "İşçilerin sendika fabrikaya ortak" lafazanlığı, şimdi de DISK tarafından yapılmaktadır. DISK bu lafazanlığı "yönetime ortaklık" şeklinde ortaya koymaktadır. İşçilerin sendika yönetiminde söz ve karar sahibi olmaları şiarına son derece şiddetle karşı çıkan bu işçi sınıfı düşmanlarının sahtekar yüzlerini teşhir etmek bütün proletarya devrimcilerinin en önemli görevlerindendir. İşçi sınıfının iktidar olma talebini sapırtma planları kuran burjuva ajanı, revizyonist sendika ağaları yüzlerini devrimci maskeyle gizlemeye çalışmaktaysalar da işçiler artık onların çirkin yüzlerini teşhis etmektedirler.

Tezgâhlamaya çalıştıkları oyun, işçilerin işyerlerine ortak olmaları, yani kârı da zararı da ortak olmalarıdır. İşyeri zarar edince eski işçi, yeni patron olan üreticilerin aldıkları paralar da artış olmayacak, zararı kapatmak için daha çok çalışmak zorunda kalıp daha çok ezilecekler ya da aldıkları paralar zarar ortak olduklarından azalacaktır. İşyeri kâr edince, üreticilerin aldıkları paralar artacak, daha artması için daha çok çalışmak zorunda kalacaklar ve dolayısıyla daha çok ezilip daha çok sömürüleceklerdir.

Bu konularda tüm sınıf bilinçli işçiler araştırmaya yönelmeli ve işçi sınıfı hainlerinin çirkin yüzlerini teşhir ve onlara karşı aktif olarak mücadele etmelidir.

bank - iş

B.BERLIN

TİD GENEL KURULU YAPILDI

ATIF kurucu üyelerinden Batı Berlin TİD 3.4.1977 Tarihinde Genel Kurul Toplantısını yaptı. Genel Kurul'a 50 ye yakın Türkiyeli yurtsever, işçi ve öğrenci katıldı.

Kongre Üyelerin çoğunluğunun sağlanmasıyla başladı.

Gündemin 1.maddesine göre divan heyeti seçildi. Eski yönetim kurulundan bir arkadaş derneğin çalışma raporunu okudu. Kongreye ve yeni seçilecek yönetim kurulu üyelerine başarılar dileyerek konuşmasını bitirdi.

Çalışma raporunun okunmasından sonra; eski Yönetim Kurulu geçmiş çalışmalarında yapılan hataların ortaya konmasını; eski üyelerin yapacakları eleştirilerin yeni, dönemde yapılacak işin tutması açısından faydalı olacağını dile getirerek; üyelerden eleştirilerin yapıcı ve yol gösterici olmasını istediler.

Üyelerin yapmış olduğu olumlu ve yol gösterici eleştirilerini şu noktalarda toplayabiliriz.

1- Y. Kurulu üyeleri arasında bir birliğin olmaması, ve kollektif çalışmaya önem verilmemesi.

Devamı 5. sayfada

Deprem sırasında çocuğunu kaybeden bir ana, tek başına yavrusunun cesedini çıkarmaya çalışırken, diğer yavrusu da ağlayarak onu izliyor.

TİD GENEL KURULU YAPILDI

- 2- Üye aidatlarının düzenli ve sistemli bir şekilde toplanmaması.
 - 3- Yapılan çalışmaların bazılarının tüzüğe aykırı düşmesi.
 - 4- Dernek çalışmalarında bürokratik (Karar defteri, yazı işleri, dosya tutmak, vs) işlere önem verilmemesi; bunun çalışmalarını aksatması.
 - 5- Y.Kurulu üyelerle yeterli ilişki kurmamıştır.
 - 6- Y.Kurulu'nun ortak eylem ve eylem birliği konusunda yapmış olduğu hatalar
- Derneğin, Batı Almanya Komünistler Birliği KWB ile ortak eylem yapması yanlıştı, çünkü derneğin siyasi çizgisi KWB'nin siyasi çizgisi aynı değildir. Derneğimiz ancak niteliği kendi niteliğine uygun teşkilatlarla, ortak eylem yapabilir, KWB ile yapılan ortak eylem bu sebepten yanlış. Dernek siyasi niteliği kendi niteliğine uygun olmayan teşkilatlarla, yönelimini doğru bulduğu eylemlerde ajitasyon ve propaganda da serbestlik temelinde, eylem birliği yapabilir. Derneğin bu hata kaynağında ATİF programında ortak eylem ve eylem meselesinde açıklık olmamasıdır.

Y.Kurulu bu hatayı yaptıktan sonra üyelerle yaptığı açık Y.Kurulu toplantısında bu mesele üzerindeki görüşlerini yukarıda anlattığım gibi açıklığa kavuşturdu.

Kongreye katılan üyeler, yeni dönemde çalışacak arkadaşların bu hatalardan ders alarak; olumlu bir çalışma yapmasını diletiler.

Eleştirilerden sonra Y.Kurulu mali raporu okudu, ve Y.Kurulu akladı.

Gündem maddesine göre bağlayıcı kararlara geçildi. TİD'in eski tüzüğüne göre derneğe kimlerin üye olabileceği meselesi açık değildi. Eski tüzüğe göre (B.Berlinde Türkiyeli işçiler üye olabilir) işçi aileleri, turistlerin üye olup olamayacağı açık değildi. Eski Y.Kurulu'ndan bir arkadaş bu maddenin açıklığa kavuşması için bir önerge verdi. "Türkiyeden, batı Berlin'e çalışmak amacıyla gelen Türkiyeli işçiler, işçi aileleri, turistler derneğimize üye olmasını" bağlayıcı karar olarak tartışmaya sunulmasını istedi.

Tartışmada bir kısım işçi ve öğrenci arkadaşlar, öğrencilerin de üye olmasını istediler. Bir kısım işçi ve öğrenci arkadaşlar da öğrencilerin üye olmasının aleyhinde konuştular. Gerekçe olarak şunu getirdiler.

"TİD bir meslek kuruluşudur. Yani derneğimiz içinde barındırdığı kitlenin ekonomik ve demokratik taleplerini savunur, bu uğurda mücadele eder. Bundan dolayı ekonomik, ve demokratik talepleri ortak olanların derneğimize üye olabileceği açıktır. Türkiyeli işçilerle, işçi olmak amacıyla gelmiş olan; Türkiyelilerin talepleri, üç aşamalı beş yukarı aynıdır. Öğrencilerin ise ekonomik ve demokratik talepleri işçilerinkinden tamamen ayrı ve farklıdır." Bu nedenle öğrencilerin üye olması red edildi. Tasarı arkadaşın getirdiği gibi kabul edildi.

Gündem maddesine göre tüzük değişikliği ne geçildi.

Eski tüzüğe göre, "Dernek siyaset yapmaz" maddesi kalktı; derneğin çalışmaları, izlediği çizgi tüzüğe ters düşüyordu. Çünkü Batı Berlin TİD kurulduğundan bu yana belli bir siyaset yapmaktadır. Türkiyeli işçilerin ekonomik, ve demokratik talepleri uğruna çalışmalar yapmıştır. Türkiyede halkımızın faşizme, emperyalizme, karşı vermiş olduğu Halk Demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemiş ve propagandasını yapmıştır. TİD ATİF'in kunucu üyesidir. ATİF'in kuruluşundan sonra çalışmaları bu yönden daha da gelişmiştir. Bu çalışmalar derneğin siyasi çalışma yaptığını göstermektedir.

Derneğin belli bir siyaset izlemesi, bunun yanı sıra tüzükte, "Dernek siyaset yapmaz" maddesinin bulunması halinde yapılan çalışmaların tüzüğe aykırı olacağı, nedeniyle bu maddenin oy birliği ile tüzükten çıkarılmasına karar verildi.

Tüzük değişikliğinden sonra Yönetim Kurulu seçimine geçildi.

Bir üye arkadaş 5 Asil 3 Yedekten oluşan bir Y.Kurulu listesi sundu. Bu listeden başka arkadaş çıkmadı. Bu listedeki arkadaşlara yapılan teklifi kabul edip etmeyecekleri soruldu. Arkadaşlar bu görev kendilerine verilirse kabul edeceklerini söylediler. Ve seçime geçildi. Liste çoğunluk tarafından aynen kabul edildi. Denetim kurulunda 3 arkadaş seçildikten sonra, yeni seçilen arkadaşlara üyeler başarılar dileyerek Genel Kurul olumlu bir hava içinde sona erdi.

A. TOKSÖZ

IMPRESSUM: V.i.S.d.P E.YURDAKAN
1 Berlin 36, Postfach 360171

Banka hesap nr: BERLINER DISCONTO BANK
Zweigstelle 56, Konto nr.250 4298
Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171

Druck : AGIT-DRUCK

BU DÜZEN KİMLERİN DÜZENİ

İŞÇİ KARDEŞLER, BACILAR..

Ülçemiz olan Türkiyede yıllardır halkımızı soyup soğana çeviren emperyalizmin işbirlikçileri komprador patron-aga düzeni hüküm sürmektedir. Bu devlet komprador patron-aga devletidir. İşçinin, köylünün üzerinde baskıdır, açlık, yoksulluktur. Bu devlet emperyalizmin çıkarları doğrultusunda çalışan bir makinedir. İşçiye, köylüye, öğrenciye, öğretmene, esnafa, memura ordusuyla, bürokrasisiyle baskı yapan bir makinedir. Köylüleri sabahın şafakından akşamın körüne kadar karın tokluğuna çalıştıran ağaların düzenidir. Köylüyü iligine kadar sömüren tefecilerin, faizcilerin düzenidir. Ülkemizde halen ağaların astığı astık kestiği kestiktir. Köylüler çalışır hakkını alamazlar, hasta olur doktora gidecek para bulamazlar, okur yazarları olmaz insandan sayılmazlar. Şehire gitmek için saatlerce yolu yaya giderler. Ya ağalar ne yapar? Ağalar köylünün sırtından vurdukları karlarla lüks hayat yaşarlar. Kendileri köyde köylülerin başında kalmaz. Kendilerine usaklık yapacakları köylere gönderir; kendileri şehirlerde, avrupalarda hayat sürerler. Ağalar, köylüler gibi kuytuclarda birikmiş pis yağmur suyunu içmezler, onlar köylüler gibi sabah akşam bulgur pilavıyla soğan yemezler. Hastalanınca doktorları ayaklarına gelir.

Gardaşlar, Patronlar kimdir? Patronlar da ağalar gibi işçinin kanını emen kan emici zalimlerdir. Ülkemizde patronlarla, ağalar kolkola gezerler. Onlar ülkemizin yeraltı yerüstü zenginlik kaynaklarını emperyalist babalarına peşkeş çekerler. Onlar, madenimizi, demirimizi, pamuğumuzu, tütünümüzü vs.. değerlendirip emperyalist babalarıyla birlik yerler karın aslan payını yine babalarına verirler çünkü kendilerinin yaşaması ve ayakta kalmaları emperyalizme bağlıdır.

Yarı-sömürge, yarı-feodal olan ülkemize bugün amerikan emperyalizmi askeri ve siyasi yönde hakim durumdadır. Amerikan emperyalizmi ülkemizi bir askeri karargahı haline getirmiştir. Üsleriyle, NATO suyla orduyu kendine bağlamıştır. Bugünkü MC iktidarı amerikan emperyalizminin ülkemizdeki temsilcisi komprador patronlarla, ağaların iktidarındır.

Bunun yanı sıra avrupa emperyalizmi de ülkemizi hegemonyası altına almaya çalışmaktadır. Avrupa emperyalizmi içerisinde Batı Alman emperyalizminin ülkemizdeki temsilcisi komprador patron-aga partisi CHP halkımızın gelişen devrimci mücadelesini sözüm ona devrimci lafazanlıklarla peşine takmaya çalışmaktadır. Bunun yanı sıra sosyal emperyalizmi ülkemizde yayılmacı bir politika izlemekte ve ülkemizdeki usakları vasıtasıyla işçi, öğrenci ve ordu içerisinde örgütlenmektedir. Faşistlerden hiç bir farkı olmayan bu sosyal faşistler; bir çok kitle derneklerini ellerinde tutmaktalar.

İşçi kardeşler, bacılar..

Bu düzenin kimlerin düzeni olduğunu iyi bilmemiz gerekiyor, yoksa düzene karşı mücadele edemeyiz. Düzenin karşısında tavrimızı açıklayamayız. Biraz yukarıda ağalardan bahsettik. Şimdi bildiğimiz kadariyle ülkemizde kaç kaza'nın, ve köy'ün ağaların elinde olduğunu açıklayacağım. Mardin'in Silopi kazası, Adıyaman'ın samsat kazası, Diyarbakır'ın 663 köyünde 250 si yine Mardin'in nusaybin kazasına bağlı 72 köyde 65 si Urfa'da 123 köy Erzurum'da 58 Antep'de 96 köy Tunceli'de, Pülümür're 46 Ağrı'da 30 köy ağaların elindedir. Bunlar sadece bildiğim kadarı bunların dışında bir çok köyler, kazalar, halen ağaların elindedir. Şimdi de büyük toprak ağalarına ait bir kaçının isimlerini sayalım. Van'da Kinyas Kartal, Hakkari'de Ahmet Zeydan, Sivererek'te Mehmet Celal Bucak, Silvan'da Mahmut Kepağlı, ve Recep Azizioğlu, Diyarbakır'da Abdullatif Ensarioğlu, ve Mehmet Altınakar, Ağrı'da Kasım Küfrevi, Bitlis'te Abidin İnan, Kamuran İnan, Yine Diyarbakır'da Eğref Cengiz bunlar sadece bildiğim büyük toprak ağalarıdır. Bunların dışında bir iki köyü olan ağalar ki onlar küçük ağalardır.

İşçiler, işte bir yanda bu ağaların; diğer bir yanda Vehbi Koç'ların, Eczacıbaşı'nın, Sabancı'nın vs... At oynattıkları istediklerini yaptıkları bir düzende yaşıyoruz.

Bu düzende, bir yandan çocuğuna bir lira bulup veremeyen işçinin, köylünün bulunduğu; diğer yandan çocuklarının giysilerini Avrupa'dan getiren patronlar-ağalar, bir yanda sofrasına ekme bulamayanlar, diğer yanda yemeği beğenmeyenler var. Bir yanda karın tokluğu için yaban ellere sürülen yüzbinlerce insanlar; bir yanda özel uçaklarla Amerikayı, Avrupayı gezenler var. Bu düzen ezilenin değil, ezenin düzenidir. Bu düzen namusluların değil, namusluların düzenidir.

Kardeşler, Komprador patron-aga düzeni, geçmişte sayısızca kan dökmüştür. Bu düzen, başta işçi sınıfı ve köylülere olmakla birlikte, halkımızın gelişen mücadelesi ni her zaman kanla, ateşle bastırmıştır. Ülkemizdeki Kürt Ulusunun, hakim ulus baskısına karşı verdiği milli bağımsızlık mücadeleleri hep kanla bastırılmıştır. Dersim isyanı, Koç Gori isyanı, Biçer isyanı, Ağrı isyanı, Şeyh Sait isyanı vs.. Bütün bu haklı isyanlar bastırılmış ve köylüler kurşuna dizilmişlerdir. 1926'da ve 1927 yılları arası Adan'ın Nusaybil demir yolundaki işçilerin grevi kana boyanmış, ve yüzlerce işçi tren rayı üzerinde kurşuna dizilmişlerdir. Köylülerden zorla vergiler alınmış; vergi vermeyenler zindanlara atılmıştır. Bu düzenin savunucuları yiğit devrimci Mustafa Suphi ve arkadaşlarını denizde boğdurmışlardır. Bütün bunlar komprador patron-aga devleti tarafından yapılmıştır. Ülkemizin yarı-sömürge, yarı-feodal olması tabiatıyla ülkemizde sürekli faşizm vardır. Emperyalizm bir ülkeye girince o ülkenin en gerici ve en şöven kesimiyle ittifak kurar. Bunlar ülkemizde komprador patronlar ve ağalardır. Faşizm, sermayenin en gerici ve en şöven kesiminin diktası demektir.

Faşizm fabrikadaki grev yapan işçiye, polis copu, toprak işgali yapan köylüye jandarma dipçisi, akademik öğrenim isteyen öğrenciye kurşundur.

Faşizm, ilerici yazarlara, ozanlara, sanatçılara zindan demektir. Faşizm halkın kurtuluşunu isteyenlere ölüm demektir. Faşizm ülkemizde, bazen açık bazen kapalı bir şekilde belirmiştir. 1971 döneminde sıkı yönetimde; faşizm halkımıza kan ağlatmıştır. Doğu ve Güneydoğu illerinin köyleri peş peşe basılmıştır. Baskın yapılan köylerde askeri komandolar köylüleri sizler devrimcileri saklıyorsanız, sizler kuyruklu kürtlersiniz diyerek zulümler yapılmıştır. Köylüler karakollarda falakaya çekilmiş, kadınlara sarkıntılık yapılmıştır. Köylülerden silah istenmiş, getirmeyenler karakollara götürülerek işkenceden geçirilmişlerdir.

Analar, Babalar

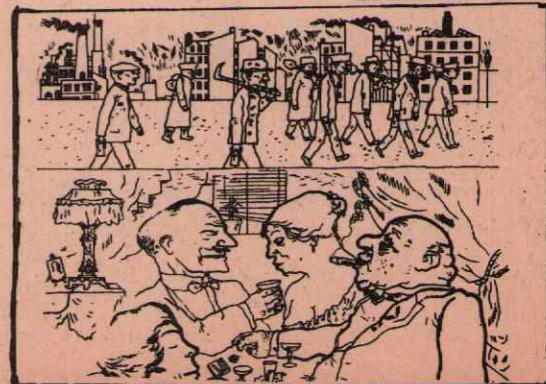
Bu düzen bozuktur. Bu düzen faşist düzendir. Bu düzen sadece Doğuda kan dökmemiş, batıda da kan dökmüştür. 1970 yılında 15-16 haziranında büyük işçi yürüyüşünün üzerine bu devlet polisiyle, tankıyla saldırmış, üç işçi öldürmüş yüzlercesini de yaralamış, ve zindana atmıştır. İstanbul'da Ulaş Bardakçıyı kurşunlamış, Denizli, Yusuf İnan'ı Ankara'da ipe çekmiştir. 1973 yılında Tunceli'de Ali Haydar Yıldız'ı öldürmüş, İbrahim Kaypakaya'yı yaralı

olarak Diyarbakır işkencehanesinde üç ay sürekli işkenceye tabi tutmuştur. İbrahim faşist cellatlara boyun eğmeyerek ser verip sır vermemiştir. Mahir ve arkadaşları kurşunlanmıştır. 1974 yılında işçilerin haklı direnişleri CHP'nin Almanyadan getirdiği panzerlerle bastırılmıştır. Yirmi yoksul Viranşehirli köylü sınırda kurşunlanmıştır. CHP ses çıkarmamış, ve cinayeti örtmeye çalışmıştır. Bu düzenin komprador patron-aga düzeni olması işçiye, köylüye açlık, beye paşaya bolluktur. Halklara ölüm, haksızlara hayattır. İşçiler kısacası açlığın, yokluğun cahilliğin almanyalara sürülmesinin tek sebebi bu zalimlerdir. Ülkemizdeki düzen faşist düzendir. MC hükümeti faşizmin varlığını iyice göstermiş sayısız gencin, işçinin, köylünün canına kıymıştır. Nice anaların içini burkuk bırakmış nice bacıları ağlatmıştır. Bacılar, gardaşlar bu düzen değişmelidir.

Bu düzenin koruyucuları zalimlerdir. ONLAR ERGENEKLER, ÇIYANLARDIR, EKMEĞİMİZE AŞIMIZA GÖZ KOYANLARDIR iyi tanıyalım. Bunları ve ne yapacağımızı iyi düşünerek hareket edelim bu düzenin değişimini hep birlik yapalım.

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AGA DEVLETİ !
FAŞİZME ÖLÜM BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !
MİLLİ ZULME SON-YAŞASIN ULUŞLARIN KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI !

A.CANOĞLU

FAŞİSTLER VE SOSYAL FAŞİSTLER YURTSEVERLERE SALDIRIYOR

DORTMUND

Yurt içinde olduğu gibi yurtdışında da Faşist ve sosyal Faşist saldırılar artıyor. Aşağıda son dönemde faşist ve Sosyal Faşistlerin, yurtdışında yurtseverlere karşı giriştiği saldırıları ortaya koyan bildiriler yayınlıyoruz :

SEÇİMİ KAYBEDEN FAŞİSTLER İŞİ EV BASMA-YA, YOL KESMEYE, ÜYELERE SALDIRIP ÖLÜMLE TEHDİT ETMEYE KADAR VARDIRILAR!
İşçi arkadaşlar, demokratlar, gençler! 19.3.1977 günü Velbert Türk İşçiler derneği (ATİF üyesi) üyelerini, yıllık kongreye çağırması. Dernek yönetimini ele geçirmek isteyen gerici-lerden ve faşistlerden oluşan bir gurup tertip ve tahriklerle girişmişlerdir. Toplantıya ta baştan çeşitli saldırılarla sabotaj etmek istemelerine rağmen bunu başaramamışlardır. Almanya'nın çeşitli bölgelerinden, özellikle Köln yöresinden toplanan gerici faşist karmasının amacı, demokratik bir özü olan Velbert işçi derneğini gerici bir tekke durumuna getirmek istiyorlardı. Üye olmayanlara dahi oy kullandırmak istemeleri, aynı kişileri kıyafet değiştirerek bir kaç kere oy kullandırmaları bütün demokrat üyelerin ve toplantıya izleyen dinleyicilerin en fazla dikkatini çeken bir hareketti. Gerici-lerin bu oyunu, seçimler sonucu yapılan sayımla açıkça ortaya çıktı. Oy pusulalarının sayısı listede isimleri işaretlenen seçmenlerden fazla gelmişti. Divan heyetinin oyları tekrar tekrar saymasına rağmen yapılan hile gün gibi açıktı. Heyetin böylece hileli bir seçimin sorumluluğunu üstüne almayacağını açıklaması üzerine gerici-ler hep birden divan heyetinin üzerine yürüdüler. Salonunda demokratik bir havanın kalmadığını anlayan heyet bütün tutanakları ve oy pusulalarını alarak seçimi iptal ettiklerini açıklayıp demokrat üyelerle birlikte salonu terk ettiler. Demokrat arkadaşların kararlı tutumu, faşistlerin tüm tahrikatlarını boşa çıkardı. Salonu terk etmede biraz geç kalan demokrat bir arkadaşın üzerine saldıran faşist gurubu, arkadaşları döverek yaralamışlar ve burun kemiğini kırmışlardır.

Bu yenilgiyi hazmedemeyen faşistler pazar sabahı açık bir saldırıya geçmişlerdir. Dernek lokali kuşatarak içeride bulunan dernek eşyalarını tahrip etmişler ve dernekte bulunan arkadaşları dövmüşlerdir.

Dernek başkanı arkadaşın ve yönetim kurulu üyelerinin evlerini basan faşistler, onları ölüme tehdit ederek derneği kendileri ne teslim etmelerini söylemişlerdir. Dernek lokalinde dövülen arkadaşlardan bir tanesi doktor tedavisinden çıktıktan sonra faşistler tarafından tekrar yolu kesilerek saldırıya uğramış ve ölüme tehdit edilmiştir.

Faşistlerin gerçek yüzlerini tanıyan tüm demokrat üyeler, daha kongreye başlanmadan önce faşistlerin düzenleyeceği tertipler hakkında polisi defalarca uyarılmışlardır.

Fakat bu uyarılar polis tarafından dikkate alınmamıştır. Derneğe yapılan saldırıda, kırılıp dökülen eşyalar hakkında zabıt dahi tutulmamıştır. Birinci saldırıdan sonra polisin önlem alması için uyarıda bulunulmasına rağmen, polis faşistlerin ikinci saldırısına da müsaade etmiş, ve seyirci olmuştur. Arkadaşlara ölüme tehdit edilme-nin dahi onlar için önemli bir şey olmadığını ve herhangi bir kişi ölmedikçe olaya el koyamayacaklarını açıklamışlardır.

Yani yurtsever demokratlara, faşistler tarafından yapılan sopalı, silahlı saldırı, evlerinin basılması, yollarının kesilmesi, ve ölüme tehdit edilmeleri polis tarafından dikkate alınmamaktadır. Polis olaya müdahale etmek için demokratların faşistler tarafından katledilmesini beklemektedir.

Alman polisi bu tutumuyla kimlere hizmet ettiğini bir kez daha göstermiştir. Onlar demokrat işçilere yapılan saldırıda seyirci kalmakla ve hatta demokrat arkadaşların evlerini yıkıp, döküp, aramakla faşistlere ve gerici-lere yardımcı olduklarını açıkça ortaya koymuşlardır. Biz, demokratlar olarak polisin bu tutumunu şiddetle protesto ederiz.

Biz, demokrat işçiler, mücadelemize devam etmekte sonuna kadar kararlıyız. Derneğimizin ne bir faşist yuvası, ne de bir gerici tekkesi durumuna düşmesine asla müsaade etmeyeceğiz.

- KAHROLSUN FAŞİSTLER VE GERİCİLER !
- KAHROLSUN DEMOKRATLARA YAPILAN SALDIRILAR !
- YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELİKTE BİRLİĞİ !
- YAŞASIN DEMOKRATİK MÜCADELEMİZ !

DORTMUND'DA MÜCADELE GAZETESİ SATAN YURTSEVERLERİN ÜZERİNE SOPALI, BİÇAKLI SALDIRAN SOSYAL FAŞİSTLER GAZETELERİ YIRTMA-YA VE ONLARI LİNK ETMEYE KALKIŞMISLARDIR.

2.4.1977 Tarihinde Dortmund'da bir grup gezginci sosyal faşist tarafından tepeden inme ve dışardan dolma bir "şenlik" gecesi tertiplenmiştir. Kendisine "barış ve özgürlük" komitesi adını veren bu sosyal maskeli türk faşistleri Rus sosyal emperyalizminin Batı Almanya'daki ajanlarıdır. Bunlar yurdumuzdaki Rus sosyal emperyalizminin şakaları olan TİP, TSİP ve sahte TKP nin Batı Avrupa'daki aylakçı uzantılarıdır. Adlarına "Barış ve Özgürlük" komitesi demeleri gerçekleri değiştirmemektedir. Onlar gerçekte Rus sosyal emperyalizmine şaklık eden içinden kokuşmuş bir ihanet komitesidir. Bu halk düşmanlarının her yerde olduğu gibi maskeleri Dortmund'da da aşağı indirilmiştir.

Bu "şenlik" gecesinde birinci amaçları, şaklık ettikleri Rus sosyal emperyalizmi hesabına, halkımızın gün geçtikçe demokrasi ve bağımsızlık mücadelesini çarpıtarak gözden düşürmekti. Demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinde şehit verdiği sayısız evlatları için halkımız yas tutmakta, şenlik yapmamaktadır. Her geçen gün saflarını sıklaştıran halkımız gönlündeki yası anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleye dönüştürmektedir. İkinci amaçları ise yaklaşan seçimlerde ezilen halkımızı, kendilerinin ve kendileri gibi emperyalist şakalarının kuşruğuna takarak parsa toplamaktır. Yani seçim sahtekarlığı yapmaktır. Bunun için Batı Almanya'da besledikleri ne kadar eli boş sosyal faşist şakak varsa harekete geçirmelerine rağmen başarılı olamamışlardır. Sürekli kuşruk salladıkları Batı Alman burjuva partilerinin ve profesyonel işçi düşmanı sarı sendikacıların desteği de onların içten yüzünü gizleyememektedir. En çok korktukları şey kitlelerin önünde yüzlerinin teşhir edilmesidir. Kitlelerin önünde halk düşmanlarının yüzlerini teşhir etmekse her yerde ve her zaman yurtseverlerin üzerine düşen en kutsal görevidir. Yurtsever işçiler sosyal faşistlere karşı Dortmund'da bunun bir örneğini vermişlerdir. Bunu hazmedemeyen sosyal faşistler arkadaşların üzerlerine kudurmuşçasına saldırarak Mücadele yurttmaya ve onları ezmeye kalkışmışlardır.

Orada bulunan ve herhangi bir olayın çıkması için müdahale eden yurtsever işçiye azgın saldırıları karşılamak zorunda kalmışlardır. Yurtseverlerin üzerine, çantalarında gizledikleri bıçak ve sopalarla saldırmışlardır. Sosyal faşistlerin gerçek niyetini anlayan yurtseverler ve demokratlar kendilerini yığıtçe savunmuşlardır. Kudurgan şakalara hak ettikleri dersi vermişlerdir. Salonunda kendileri için yabancı buldukları misafirlerin üzerine hücum ederek onları sorguya çekmişler ve hatta ölüme tehdit etmişlerdir. Kendi düşüncelerini tasvip etmeyen daha önceden tanıdıkları olayla uzaktan yakından ilgisi olmayan işçileri ihbar ederek onların evlerine polise baskın yaptırmışlardır. Yani sosyal faşistler polislerde sıkı işbirliğini ihmal etmemektedirler.

Sosyal faşistler MÜCADELE gazetesinin kitleler arasında yayılmasından niçin korkmaktadır? Bu sorunun cevabı her antifaşist, anti-emperyalist yurtsever için gayet açıktır. MÜCADELE gazetesi sadece amek emperyalizmine şaklık eden faşistlerin yüzlerini teşhir etmekle kalmamaktadır. MÜCADELE gazetesi sözde amerikancı faşist diktatörlüğe karşı olan gerçekte ise onun yerine Rus sosyal emperyalizmine bağımlı bir sosyal faşist diktatörlüğün kurulmasını isteyen halk düşmanlarının da yüzlerini teşhir etmektedir. Onun için anti-faşist, anti-emperyalist işçilerin ve onların Batı Almanya'daki federasyonunun ATİF'in gür sesi olan MÜCADELE gazetesi faşistleri ve yobazları rahatsız ettiği kadar sosyal faşistleri de tedirgin etmektedir. O yurdumuza gözünü dikmiş emperyalizmin ve onların şakalarının birinin yüzünü teşhir ederken, diğerine dayanmamaktadır. O bir bütün olarak her türden baskı ve sömürüye karşıdır. Mücadele gazetesi sosyal faşistler ve faşistler gibi gücünü Rus sosyal emperyalizminden veya Amerikan emperyalizminden değil, ezilen ve sömürülen yoksul Türkiye halkından almaktadır. O gücünü halkımızın kopmaz birer parçası olan yaban ellerdeki Türkiyeli işçilerden almaktadır.

Bağımsız ve demokratik Türkiye uğruna her gün çığ gibi büyüyen halkımızın mücadelesini Rus sosyal emperyalizmi şakalarının saldırıları ve kirli oyunları durduramayacaktır. Halkımız onların suratlarına

geçirdikleri sosyalist maskelerine aldanmamaktadır. Onlarında diğer emperyalist güçlere şaklık eden faşistler gibi halk düşmanı olduklarını anlamamaktadır.

KAHROLSUN SOSYAL FAŞİSTLERİN YURTSEVER İŞÇİLERE SALDIRISI !

KAHROLSUN DÜNYA HALKLARININ BAŞ DÜŞMANLARI ABD. EMPERYALİZMİ VE RUS SOSYAL EMPERYALİZMİ !

YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELİKTE BİRLİĞİ !

YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE MÜCADELESİ !

AVUSTURYA

Geçen 2 Nisan 1977 Cumartesi akşamı kurs lokalimizde bir halk gecesi düzenledik. Bu gecedeki amacımız, gerçek halk kültürünü yaymak, buradaki işçi, gençlik ve öğrenci arkadaşlarımızın birliğini pekiştirmek için bir araya gelmek idi. Gecemize çok sayıda arkadaşımız katıldı. Salonumuz dar geldi.

Toplantıyı herkese açtık. Gecemizin açılış konuşmasını bir arkadaş yaparak, şimdiye kadar yaptığımız çalışmalar ve gecemizin mahiyetini açıkladı. Arkadaş konuşmasını bitirdikten sonra, amaçları gecemizi dağıtmak ve lekelenmek olan iki-üç gerici elebaşının kandırdığı grubun elebaşlarından birisi söz isteyerek, arkadaşın konuşması üzerine bazı soruları olduğunu, bazı noktaların açıklanmasını istedi. Biz de bu ve diğer konularda tartışmaktan kaçmadığımız, programın bitiminden sonra isteyen arkadaşlarla tartışma yapabileceğimizi belirttik. Böylece programa devam ettik. İki-üç elebaşının kandırdığı 15-20 kişilik grup program sırasında devamlı kışkırtıcı, yıkıcı ve bölücü hareketlerde bulunarak gecemizde bulunan 150 den fazla arkadaş rahatsız ettiler. Bütün amaçları gecemizi dağıtmak, sabote etmek ve birliğimizi bölmektir. Bizleri kendileri gibi zorba hareketlere zorlamak istediler. Bu gerici ve faşist elebaşlarının tutumu Türkiye'deki ağababaları gibi anti-demokratikti. Toplantıya katılan halka karşı hiç bir saygıları yoktu. Zaten bilinçli faşist ve gericilerden demokratik bir tutum beklemek hayalciliktir. Bu bozgunculara halka ve geceye saygılı olmalarını, tekrar tekrar ikaz ettik. Fakat niyetleri baştan belliydi. Bu elebaşları derneğin yönetici kademesiydi. Başkan hariç bütün yöneticiler bozguncuların elebaşlığını yapmıştı. Öğrendiğimize göre olay başkanın da dahil olduğu planlı bir harekettir. Başkan, hareketi dernek lokalinden telefon başında denetlemiştir. Bütün bu olaylar sırasında başkan ikili oynamıştır. Bir taraftan toplantı öncesi kendi üyelerinden bir grubun gecemize gelerek hadise çıkaracağını, bunu önlemeye çalıştığını bize duyurmak istemiş, diğer taraftan olay çıkarmaya gelenleri desteklemiştir. Çünkü dernek sekreteri ve grubu başkanını yönetimden almak istemekte ve bu doğrultuda çalışmaktadırlar. Dernek pratikte bunların elindeydi. İki grup dernekte post kavgası yapmaktadır. Başkanın ikili oynamasının altında yatan gerçek budur.

Bozguncular bizim ikazlarımızı dinlemedikleri gibi, polislerin ihtar ve uyarılarına da uymadılar. Polis sonra bu kişileri salondan dışarı atmak zorunda kaldı. Bu arada toplantıya katılmak isteyen bir çok arkadaşımız yer olmaması nedeniyle dışarda kaldılar.

Programımız önceden tespit edildiği şekilde sürdü. Toplantıya katılan arkadaşlar gericilerin, faşistlerin ve bozguncuların gerçek yüzlerini bir kere daha gördü ve lanetledi. Gecemiz baştan sona kadar yasal bir şekilde sürüp gitti. Bozguncuların başka tutar dalları olmadığından şimdi "gecede kızıl bayrak çekildi" şeklinde yalan ve dedikoduları etrafa yaymaya uğraşmaktadırlar. Güneşin balçıkla sıvanamayacağı gibi, gerçeklerde yalanlarla örtbas edilemez. Geceye katılanlar bunun haince uydurulmuş bir yalan olduğunu doğrulayacaklardır.

Eğer düşmanlar bize saldırıyor, saldırmak istiyorsa bu bizim doğru yolda olduğumuzu gösterir. Onlar gerçek yüzlerinin daha çok açığa çıkmasından, bu şekilde yalnızlık durumuna itileceklerinden korkmaktadırlar. Ama korkunun ecele faydası yoktur. Halkın kopmaz bir parçası olan bizler ona hizmeti bir boyun borcu biliriz. Bu hizmeti yerine getirirken hiç bir engel bizi yolumuzdan alıkoymaz, koymayacaktır da.

Arkadaşlar,
Sömürücülere, ezenlere, bölücülere, bozgunculara
devamı 7. Sayfada

culara ve onların yordakçılarına karşı birliğimizi çelikleştirelim.Birlikten kuvvet doğar.

Yaşasın Yukarı Avusturya'daki işçilerin, emekçi gençliğin ve öğrencilerin çelikten birliği !

KAHROLSUN BÜTÜN FAŞİSTLER,GERİCİLER VE ONLARIN BİLİNCİLİ YARDAKÇILARI !

YUKARI AVUSTURYA TÜRK İŞÇİLERİ DAYANIŞMA KOMİTESİ

İNGİLTERE

İTÖF(İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu) ve İTİB(İngiltere Türkiyeli İlerici ler Birliği) yönetimini gaspetmiş sosyal faşistlerin önceden hazırlayarak yaptıkları saldırı sonrası polis tarafından silah taşımak suçundan tutuklanan arkadaşımız Numen Altekin,7 Mart günü mahkeme tarafından 2 yıl hapse mahkum edildi. Ayrıca İçişleri Bakanlığında ülkeden atılması istendi.

Bu saldırı Sovyet Sosyal emperyalizminin uşaklığını yapan sosyal faşistlerin yurtsever ve devrimci öğrencilere karşı giriştikleri silahlı saldırıların ne ilki ne de sonucusudur.Arkadaşımız Numen Altekin İngiltere'deki Türkiyeli Öğrencilerin anti-Faşist,anti-Emperyalist temelinde birliğin sağlanması için aktif mücadele vermekte idi.Bu mücadelenin gelişmesine paralel olarak sosyal faşistler kitlelerden giderek tecrit olmalarının bilinciyle daha da saldırgan hale gelmektedirler.Arkadaşımıza yapılan saldırı özünde halkımızın bağımsızlık ve halk demokresisi mücadelesine yapılmıştır.Bu saldırıyı yapanların suratlara"Sosyalizm" maskesi geçirmiş olmaları bu gerçeği değiştirmemektedir.

Numan Altekin hakkında ülkeden atılma kararı çıkarsa kendisi Türk polisine teslim edilecektir.Özellikle son yıllarda yurtseverler,devrimciler ve halkımız üzerindeki faşist baskılar artmaktadır. Yurtseverlerin sokak ortasında kurşunlanmasının,işkence görmesinin günlük olay haline geldiği ülkemizde yalnız geçtiğimiz yıl içinde iki yurtsever işkence tezgahlarında katledilmişlerdir.Bu faşist cinayetlerden sonra da öldürülen yurtseverler için "alkol komasına girip merdivenden düştü" ve "Böbrek hastalığından öldü"şeklinde beyanatlara yerilmiştir.

Numan arkadaşın sınır dışı edilmesi halinde Türkiye'de tekrar vergılanması işkence görmesi,yıllar sürecektir hapis cezasına carptırılması kuvvetle muhtemeldir.Burslu bir öğrenci olan arkadaşımız mezun olmasına 2 ay kala sınır dışı edilirse ayrıca hükümete yüz binlerce lira tutan tazminat ödemek zorunda kalacaktır.Bu nedenlerden dolayı "Ülkeden atılma" kararının alınmaması için aktif mücadele etmeliyiz. Bütün arkadaşları,sığınmış olan imza kampanyasına katılmaya,ve Numan arkadaşına (Numan Altekin,Armley Jail,Leeds)dayanışma mesajları göndermeye çağırırız. **KAHROLSUN FAŞİSTLER-SOSYAL FAŞİSTLER ! YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE HALK DEMOKRASİSİ MÜCADELESİ !** İngiltere Türkiyeli Öğrenci Dernekleri Koordinasyon Komitesi.

dernek yönetim kurulu bir avuç üç kağıtçı soyguncu takımın elinde halkın yararına değil bu beyefendilerin yararına çalışan bir araçtı.Deha sonraları genel anlamda Hamburg da gelişen devrimci çalışmalar eğitim derneğine devrimcilerin üye olmasını beraberinde getirdi.Biz devrimci arkadaşlar bu derneğin soygunculara değil buradaki işçilerin ve onların çocuklarının yararına çalışacak bir dernek yapmak amacıyla derneğe üye olduk.76 yılının mart ayı içinde yapılan genel kongreye devrimci bir muhalefet olarak katıldık.Kararlı ve azimli mücadelemiz sonucu ilerici ve devrimci arkadaşları dernek yönetim kuruluna seçtik.Bu dönemde Hamburg Türkiyeli İşçiler Derneği ve öğrenci birliği, eğitim Derneğiyle olan ilişkilerini geliştirdiler.Bu üç dernek yönetim kurulu kendi aralarında 6 kişilik bir koordinasyon komitesi oluşturarak bir çok eylemlerde ortaklaşa çalıştılar.Ancak bu çalışmalar uzun sürmedi,eğitim derneği ve iki dernek arasında anlaşmazlıklar belirmeye başladı. Koordinasyon komitesi çalışamaz duruma düştü.İşçi derneği gerek halka deha yararlı şeyler yapmak gerekse eğitim derneğiyle olan ilişkilerini koparmak amacıyla bu iki derneğin birleşmesini belirten ve birleşecek ilkeleri açıklayan bir platform düzenledi ve eğitim derneğine öneri olarak götürdü. Bu öneri eğitim derneği yönetim kurulunca uzun bir dönem askıda kalınarak daha sonra işçi derneğine karşı kesin tavrını aldı.

Bununla da kalmayarak çatısı altında ki devrimci üyelere karşı tavrı tekindi. 76 yılındaki genel kongrede devrimci arkadaşların tecrübesiz ve iyi niyetliliklerinden yararlanan yüzüne devrimci maske çekmiş,kuzu postuna burunmuş olan sosyal faşistler,kendilerini halka devrimci olarak tanıtmayı ve yönetim kuruluna seçilmeyi başarmışlardır.Bu konuda devrimci arkadaşların büyük hatası vardır.Biz bu hatayı kabul ediyor ve öz eleştiri yapıyoruz.Eğitim derneği işçi derneğine karşı kesin tavrını alarak şunları yapmışlardır:İki derneğinde genel kongrelerinde üyelerin salt çoğunluğuyla alınan iki derneğin birleşme kararına uymamıştır.Halk kültürü yerine para için burjuva geceleri düzenleyenlerle ittifak ederekburjuvazinin kültürünün gelişmesine katkıda bulunmuşlardır.Yönetim kurulundaki kendilerine muhalefetolan arkadaşları bir iki kere dövmeye kalkmışlardır.Arkadaşın kararlı tavrı karşısında geri çekilmişlerdir.Derneğe gelen devrimci gazeteleri yırtmışlardır.(Gerçek gazetesini)Seminerlerde devrimci arkadaşlar gelip konuşuyor diye seminerleri kaldırmışlardır.İşçi derneği aleyhine propogandaya giriserek derneğe gelen aktif arkadaşları "Maocu bozkurtlar"olarak

niteleyerek kitleden tecrit etmeye çalışmışlardır.Eğitim derneğinin yönetim kurulunda olmayışına rağmen derneğin her işine burun soken bir kaç azıllı sosyal faşist bu tür eylemlerin başını çekmişlerdir.Eğitim derneğinin başı e - çöreklenmiş,keşerlanmış sosyal faşistlerin halk kültüründen anlayışları şöyle:Geçen yıl Hamburg da Türk haftası düzenlendi.Bu haftaya işçi derneği de katılmak istedi.Ancak şu şartlar kabul olmayınca katılmadı.İşçi derneğinin önerileri: Bir halk gecesi yapılmalı bu gece işçi derneği insiyatifinde olmalı burada programa Çoban silo tiyatrosu zamanı,foklor,halkın gerçek yaşantısını canlandıran Yılmaz Güney'in "Umut" filmi vb... bu talepler Türk haftasını düzenleyenlerce "kominist"propagandası yapıyor gerekcesiyle kabul olunmadı.Bu şerkiyi eğitim derneğinin bayları da aynı ağızla çağırdılar.İşte sosyal faşistlerin halk kültürü anlayışları budur. Yukarıda saydıklarımızdan sonra bir de yaptıkları olumlu eylemleri sıralayalım. Dernek yerini biz devrimci arkadaşların çalıştıkları dönemlerde bizlerin yardımıyla tamiri,bunun dışında ufak tefek eylemlere giriştiler hiç birini sonuna kadar götürmediler.Keşerlanmış bu sosyal faşistler her gittikleri yerlerde

kesile kesile avazları çıktığı kadar başıra başıra devrimci olduklarını söyleyerek sosyal faşist siyasetlerini yaymaya çalışmaktadırlar.Felsefeye başlangıç ve ahlak dersi ile ilgili kitabı Hamburg Türkiyeli işçiler derneği hannover de yapılan yürüyüşe katılıp protesto etmiştir,eğitim derneğinden bir temsilci bulunamamıştır.DGM ve 12 mart faşizmi konusunda yine susmuşlardır. Eğitim derneğinin yönetim kurulu genel kongrede alınan kararları değil kendi kafasından yeni kararlar alarak onları uygulamıştır.Sovyet sosyal emperyalizminin ülkemizde dolaylı yollarla uşaklığını yapan(ATTÖ veTDF)in birleşiminde sadece isim değişikliğine uğrayan fakat özünde değişmeyen işçi sınıfının düşmanı (FİDEF)e üye olmuşlardır.Dünya halklarının baş düşmanı olan Amerikan emperyalizmi ve sovyet sosyal emperyalizmi dünyaya hakim olmak için bir biri ile dalışmaktadır.Son dönemlerde sovyetlerin ülkemizi sömürmek amacıyla verdiği kredileri,yaptığı yatırımları elleri oğuşarak,gözleri gülerek seyreden,rus emperyalizminin ülkemizde ağır sanayi kurduğu görüşünü utandırmadan savunan mücadele kaçınları,devrim hayinleri , özünde faşist sözde sosyalist olan bu sosyal faşistler bu yıl mart ayında yapılan kongreye güçlü olarak katılmak ve kuvvetli olan devrimci muhalefeti bastırmak için oy avcılığına çıkmışlar ve ev ev,kapı kapı, dolaşarak çoğunun üye aydlatılmasında ceplerinden ödeyerek seçimler için üye kayıdı yapmışlardır.Bize uygulanan yöntem şöyle: Derneğe üye olmak isteyen her kes bizzat kendisi derneğe gelerek müracaat etmeli ve ilk girişinde 6 DM ödemeli, biz devrimci muhalefet buna uyduk ve uyguladık.

Ancak sosyal faşistler devrimciler karşısında zayıf olduklarını anlayınca başka dümenlerde çevirmeye başladılar.Yurtlarda ve evlerde isim yazdırdıkları 30' dan fazla kağıdı getirip yönetim kurulunda imzalamışlardı.Bu sahtekârlık yoluyla yinede devrimci muhalefet karşısında yenileceklerini anlayarak "Yeni Sesimiz" gazetesinin savunucuları olan arkadaşlarla ilişkiye geçtiler."Yeni sesimiz" gazetesinin görüşlerini savunanlar sovyetlerin emperyalist değılme iktidardakilerin revizyonist olduğunu savunuyorlar.Bu arkadaşlar sosyal faşist olmadıklarını söyledikleri halde sosyal faşistlerle eylem birliği yapıyor ve sendelye kapmak için ilkelerden taviz vermiş oluyorlar.Bizim anladığımız devrimciler doğru bildikleri ilkelerde kesin kes taviz vermezler.Ve nihayet kongrenin yapılacağı gün geldi geçti,devrimci muhalefet olarak gayet disiplinli ve örgütlü olarak salona girip yerimizi aldık.İlk gördüğümüz şey dışarıdan getirdikleri sosyal faşist komandoların görevli olduğunu belirten kolluk işaretleri takılmış ve çeşitli yerlere mevzilenmişler,bunları kitleye misafir diye yutturmaya kalktılar.Devrimci muhalefetin gayet disiplinli olduğunu ve kabalık olduğunu görünce telaşları hayli arttıve seçime gelmeyenlerin kartını dışarıdan adam toplayarak onlara verip üye olarak içeri soktular,bu sahtekârlıkları tespit edildi ve kitle içinde eleştirildiler.Buna benzer olaylarla kongre çalışmalarına başlandı.Divan heyetine devrimci arkadaş oyların çoğunluğu ile secildi.Divandan önce açılış konuşması yapıldı.Tüm devrimci işçiler YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELIKTEN BİRLİĞİ diye slogan attılar.Sekreter ve kâtipte bizden seçilince gerek sosyal faşistler gerekse onlarla ittifak eden "yeni sesimiz"görüşündeki arkadaşlar seçimi kayıp edceklerini anlamaya başladılar.Şunu belirtiyin devrimci muhalefetin esas amacı onların gelecek yüzlerini kitle önünde teşhir yapmaktır ve burada yaptık. Divan heyeti seciminden sonra devrim şehitleri için saygı duruşuna duruldu. Yönetim kurulunun çalışma raporu okundu Eleştirilere geçildi.Devrimci muhaleftin getirdiği eleştiriler karşısında iyice şaşkınlığa geçtikleri eleştirilerin fazla sürme-

HAMBURG EĞİTİM DERNEĞİ GENEL KURULU YAPILDI

Mart ayının on dokuzunda Hamburg Türk Eğitim Derneğinin olağan genel kongresi yapıldı.Üyelerin çoğunluğunun geldiği bu kongrenin nasıl yapıldığını ve nasıl sonuçlandığını anlatmadan önce Hamburg Türk Eğitim Derneğinin çalışmaları hakkında açıklamada bulunmayı daha yararlı görüyorum.

Hamburg Türk Eğitim Derneğinin 1976 yılına kadar çalışmaları ve yönetim kurulu hakkında ve 1976 yılından sonrakı çalışmaları hakkında açıklama yapmayı uygun görüyorum.1976 yılına kadar

DÜNYADA NELER OLUYOR ...

İSPANYA

İSPANYA : İspanya'da Kralcı-Frankocu faşist iktidarın halkın gözünü boyamak için başlattığı "demokratikleşme" demagojisi bütün gücüyle sürüyor. Son olarak Nisan ayının ikinci yarısında Suarez hükümeti, kralcı-Frankocu faşist anayasayı tanıyan tüm siyasi partilerin serbest bırakılması kararını aldı. Karar özellikle kendisine Komünist Partisi adı takan revizyonist Partinin meşrulaştırılması için alındı. İspanyadaki emperyalizme bağımlı kompradorlar ve toprak ağaları bu kararla, gerek İspanyol halkına gerekse dünya ilerici kamuoyuna ne kadar "demokratik" olduklarını göstermek istiyorlar. Onların faşist diktatörlüklerine demokrasi maskesi geçirmesi işlemini revizyonist hainlerin partisi bütün gücüyle destekliyor. Revizyonist KP'nin şefi Carillo demec üzerine demec vererek İspanyada artık faşizmin yıkıldığını, demokrasinin geri geldiğini söylüyor. O böylece hakim sınıfların faşist diktatörlüklerini halka şirin göstermek istiyor. Revizyonistler bugünkü Suarez hükümetini, meşru hale geldiklerinde daha iyi çalışma şartları bulacaklarını umduklarından tüm gücüyle destekliyorlar. İspanyol hakim sınıfları, Carillo önderliğindeki revizyonist partiyi kendi emelleri için kullanıyor. Faşist anayasayı tanıdığını, proletarya diktatörlüğüne karşı olduğunu belirten, kralcı olduğunu belirten revizyonist partiyi, İspanyol hakim sınıfları kendileri için zararsız görüyorlar. İşte onların aldıkları karar bu düşünceden kaynaklanıyor.

"Demokrasi" getirdiğini ilan eden Suarez hükümetinin getirdiği gerçekte, faşizmin yüzüne geçirilen demokrasi maskesidir. Nitekim alınan "siyasi partilerin serbest bırakılması" kararının, yalnızca "Krallığı" ve "Anayasayı" kabul eden partiler için geçerli olması bunun en açık örneklerinden biridir. İspanya'da hakim sınıflar halkın gözünü iyice boyamak için Haziran ayı içinde "hür!" seçimlere hazırlanıyor.

İspanyadaki hakim sınıflar bu konuda tüm emperyalist güçler, ama özellikle Batı Avrupa'daki emperyalist güçler tarafından hararetle destekleniyorlar.

Hakim sınıfların demokrasi demagojisi halkın mücadelesini durdurmaya yetmiyor. İspanyada devrimci kitle hareketleri her geçen gün yükseliyor. Hakim sınıflar yüksek kitle, hareketlerini faşist terörle sindirmeye çaballıyorlar.

Geçenlerde Sevilla'da olan bir yürüyüşte polis saldırdı. İki gösterici ağır yaralandı. Hemen her gün polisler, halk arasında çıkan çatışmalarda çok sayıda kişi yaralanıyor. Faşist terör de halkın mücadelesini durduramıyor. Ve Suarez hükümetinin gerçek yüzünü kitleler her geçen gün daha iyi tanıyorlar. İspanyol halkı Federatif bir halk cumhuriyeti için yürüttüğü mücadelede başarıya ulaşacaktır.

B. ALMANYA

BATI ALMANYA : Batı Almanya'da Paskalya tatilinde bir siyasi cinayet işlendi. Batı Almanyanın Baş Savcısı Buback Karlsruhe'den evden işine giderken arabasının önünü çeviren bir motosikletten açılan ateşle öldürüldü. Aynı suikast sırasında Buback'ın şoförü ve koruma polisi de öldü. Cinayetin sorumluluğunu "Ulrike Meinhof Eylem Grubu" adlı bir grup üzerine aldı. Alman haber ajansına

ve çeşitli gazetelere gönderilen "Ulrike Meinhof Eylem Grubu" imzalı bir bildiride "Buback emperyalist Batı Alman devletinin en yüksek savcısı ve Batı Alman hukukunun temsilcisi idi. O bu fonksiyonu ile U. Meinhof'un ve Holger Meins'in ölümünün birinci derecedeki suçlusudur. Şimdi cezasını bulmuştur" denmektedir. Batı Alman devleti, Buback'ın öldürülmesi olayını, Batı Alman tarihinin şimdiye kadarki en büyük polis eylemini bağlatarak karşıladı. Bütün polis teşkilatı, Buback'ı öldürdüğü iddia edilen üç kişinin yakalanması için harekete geçirildi. Yüzlerce ev basılarak arandı. Yüzlerce kişi göz altına alınarak sorguya çekildi. Batı Alman devleti, Buback'ın öldürülme olayını yeni bir iç savaş provası yapmak için bahane olarak kullandı.

ZAİRE

ZAİRE : 10 Marttan bu yana merkezi Afrikanın en büyük ve en zengin ülkelerinden biri olan Zaire'de (eski Kongo) bir savaş sürüyor. Savaş "Katanga jandarmaları" adı verilen bir grup paralı askerler Angoladan gelerek, Zaire'nin güney bölgelerine girmesi ile başladı. Bilindiği gibi Kongo başlarına kadar Belçika sömürgesi idi. 1959'da Kongo halkı belçika sömürgeciliğine karşı verdiği mücadelede başarıya ulaşmış, ve Kongo'da bağımsız bir devlet kurulmuştu. Yeni Kongo'da (Zaire) Lumumba ilk Cumhurbaşkanı seçilmişti. Lumumba "Siyasi bağımsızlık, eğer iktisadi bağımsızlıkla pekiştirilmezse, etkisiz kalmaya mahkumdur." demekteydi. İşte bu yüzden, sömürgecilerin elinde bulunan büyük tekellerin millileştirilmesi işine girildi. Belçika sömürgecileri, Lumumbayı devirmek için, kabileler arası gelişmelerden yararlanmak istediler, ve Zaire'nin güneyinde atanga kabilesinin Lumumbaya karşı ayaklanmasını desteklediler. Amerikan emperyalistleri de Lumumba'ya ve onun önderliğindeki Zaire'ye karşı idiler, bu yüzden BM de, Katanga ayaklanmasına karşı asker gönderilmesi önerisini veto ettiler. Daha sonra amerikancı general Mobutu önderliğinde düzenlenen bir darbe ile Lumumba devrildi. Darbeciler, Lumumba'yı Katanga isyancılarına verdiler. Lumumba öldürüldü. Amerikan emperyalistleri Zaire'de kendi kontrollerinde bir rejim kurulmasını istediklerinden, Mobutu başa geçtikten sonra, BM lerin Zaire'ye asker göndermesi teklifini onayladılar. BM askerleri Zaireye gönderildi. Katangadaki (Bugün Şaba bölgesi adı veriliyor) isyan oldukça kısa sürede bastırıldı. Bugünkü "Katanga jandarmaları" işte bu isyandan arta kalanlardır. Halk Mobutu rejimi halkı ezen faşist baskılar uygulayan bir rejim olduğu için bugün Katanga jandarmalarına bir kurtarıcı gibi karşılıyor. Ancak Katanga jandarmaları adı verilen ordu da gerçekte bağımsızlık için savaşı anti-emperyalist anti-faşist bir ordu değil. Bu ordu bugün aynı Mobutu rejimi gibi emperyalist uşağı bir niteliğe sahip. Bugün Zaire çeşitli emperyalist devletlerin, özellikle iki süper gücün menfaat dalaşmalarının odak noktalarından biri durumunda.

Mobutu rejimi esas olarak amerikan emperyalizmine usaklık ederken, atanga jandarmaları da Sovyet Sosyal emperyalizmine hizmet ediyorlar.

Bugün sürdürülen savaş gerçekte, Zaire'nin zengin yer altı ve yer üstü kaynaklarına (özellikle bakır madenlerine) ve Zaire pazarına kimin hakim olacağı konusunda emperyalistler arası ve emperyalistler adına sürdürülen bir dalaşma.

ETİYOPYA

ETİYOPYA : 1974'de patlak veren Etiyoptaki devrim, çelişkileri derinleştirerek ve berraklaştırarak sürüyor. Haile Selasiye'nin otokratik rejiminin devrilmesi ve Etipya halkının mücadelesi bölgedeki irtica merkezlerine çok dalgaları gönderiyor.

Askeri cunta (Derg) halkın mücadelesini bastırmaya çalışmakta. ABD ve bölgedeki gerici kuvvetler (Mısır, Sudan, S. Arabistan) tarafından silahlandırılmakta, öte yandan, Derg'in düşmesi halinde onun yerini alacak olan feodallerin, aristokratların ve komprador ve bürokrat burjuvazinin kurduğu Etipyopya Demokratik Birliği de hazır bulundurulmaktadır. Rus Sosyal emperyalistleri ve müttefikleri, özellikle Küba ve D. Almanya biraz tereddütten sonra Derg'in arkasında ağırlıklarını koydular.

İki yüzlü Derg içte ve dışta diplomatik olaraktanınmak için elinden gelen herşeyi yapmaktadır. Bu amaçla çeşitli sosyalist ve sözde sosyalist ülkelere diplomatik heyetler göndermektedir. Rusya'ya giden heyet Derg'i "Moskova yanlısı", "ilerici" olarak temsil etmekte, Pekin'e giden heyet ise aynı Derg'i "Çin örneğinin takipçisi" olarak göstermekte, Rusya'yı proleter devrimine engel olmakla suçlamaktadır. Halk üzerindeki faşist iktidarını nasıl sürdürdüğünü çok iyi bilen cunta, göz boyamak için, sosyalist ve sözde sosyalist ülkelere konuklara özenle seçilmiş kalkınma alanlarını gezdirmektedir.

İktidar mücadelesi Derg içinde de sürüyor gitmektedir. İktidar olduğu üç yıl içinde üç büyük eğişiklik geçiren Derg'in başında şimdi albay Mengistu bulunmaktadır. Ocak 1977'de o zamanki C. Başkanı general Teferi Banti şöyle demişti :

"İlerici kuvvetlerin küçük farklılıkları unutup, büyük farklılıkları uzlaştıracak birleşik bir cephe kurması tarihi bir zorunluluk oldu." Gerçekte bu konuşma Derg içindeki anlaşmazlıkları derinleştirdi, ve albay Mengistu'nun karşı-darbesini kışkırttı. İşbaşına geldiğinden beri Albay Mengistu ile ikinci kuvvetli adam Albay Abate arasındaki çelişme kızıştı fakat ikisi de halkın mücadelesi karşısında ayrıllıklarına gömmekten ve mücadeleyi bastırmaktan geri kelmıyorlar. Ezilen yığınların devrimci mücadelesi kararlıca Derg'in gerçek çehresini teşhir ediyor, ve Derg'in kanatları altında saklanan feodalizme, emperyalizme bürokrat kapitalizme karşı zaferler kazanıyor.

Baştarafı 7. Sayfada

EĞİTİM DERNEĞİ GENEL KURULU

mesini getirdiler. Bu Üyelerin çoğunluğunca red edildi. Bunun üzerine sosyal faşistler salonu terketmeye başladılar. Üzerlerinde silahların olduğunu devrimciler bildikleri halde doğrulardan taviz vermeden soyyet emperyalizmin tanımını yaptılar. Bunun üzerine "Yeni Sesimiz" gazetesindekilerde kitleden fazla tecrit olmamak ve gelecek yüzlerinin ortaya çıkmaması için salonu terk ettiler. Bu sırada devrimci muhalefet DEVRİMCİLER BURAYA DİYE HAYKIRDILAR bu meydana cengimiz var marşını söylediler. Kongerenin başından itibaren Yaşasın işçilerin çelikten birliği sloganını sık sık attık. Salonu terk edenlerin dışında Üyelerin çoğunluğu devrimcileri destekleyerek salondan ayrılmadılar. Yönetim kurulunda kalan bir kaçının cevapları dinlendikten sonra yeni dernek organlarının seçimine geçildi. Bu arada Üyelerin çoğunluğu ile yeni kurulacak derneğin ATIF'e üye olması kararı alındı. Yeni organların hepsi devrimcilerden oluştu seçim sonucu seçilen yeni organlar devrimci marşlar söyleyerek salonu kitleyle temizleyerek toplantıyı sone erdirdik, bu pratik gericiilerin kışkırttığı keşken olduklarını bir kez daha ispatladı. Kimin devrimci olduğunu kitleye gösterdi. Devrimci kitlenin bir birine olan güvenini daha da pekiştirdi.

Hamburg'dan A. Cengiz